

דִּבְרֵי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

אֵיךְ לְבַחֵר תְּחִבֵּי־דָבָר? - קֶרַח

בְּפִרְשֵׁת קֶרַח לּוֹמְדִים דְּבַר חָשׁוּב וְעֵקֶרִי בְּחַיִּים,

הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ אֵיךְ לְבַחֵר תְּחִבֵּי־דָבָר.

שָׁבַט רְאוּבֵן, שֶׁגָּר לִיד קֶרַח שְׁמָרְד בַּמֶּשֶׁה, חָטָא וְנִעְנָשׁ.

הַצָּטָרֵף לַטְּעוֹת הַמָּרָה, הַתְּבַלְבֵּל וְטָעָה מִמֶּשֶׁה.

לְעַמְתָּם שָׁבַט יְהוּדָה, יִשְׁשַׁכָּר וְזְבוּלוֹן הִפְכוּ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים,

כִּי הֵם גָּרוּ קְרוֹב לִיד מֶשֶׁה וְאַהֲרֹן הָאֲחִים הַצִּדִּיקִים.

”אֹיֵי לָרָשָׁע וְאֹיֵי לְשָׁכְנוֹ”, ”טוֹב לַצִּדִּיק, טוֹב לְשָׁכְנוֹ”

כֹּה אוֹתָנוּ לְמַדָּה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,

לְהִתְרַחֵק מִחֲבֵרִים רָעִים, זֶה מִמֶּשֶׁה לֹא בּוֹשָׁה.

יֵלֵד שְׂמִתְנֵהֵג לֹא יִפֶּה, לְעוֹלָם לֹא יִשְׁפִּיעַ עַל מַעֲשֵׂי.

כִּי חֵבֵר לֹא טוֹב יָכוֹל לְהִרְסָה וּלְקַלְקֵל אֶת כָּל חַיִּי.

אִם חֲבֵרֵי יְהוּדָה תְּמִיד יֵלְדִים טוֹבִים וְצִדִּיקִים,

כֹּה תְּמִיד גַּם אֲנִי אֶמְשֹׁךְ לְתוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,

בְּמָקוֹם לְקַלְקֵל אֶת הַסְּבִיבָה,

אֶחָשֵׁב אֵיךְ לְהִפָּךְ כָּל דְּבַר לְטוֹבָה.

בְּמָקוֹם לְחַשֵּׁב אֵיךְ לִפְרֹק, לְהִרְסָה וּלְהַפְרִיד.

אֲנִסָּה בְּכָל כּוֹחִי לְהִיּוֹת יֵלֵד צִדִּיק תְּמִיד.

אֲרָצָה תְּמִיד לְהִתְקַדֵּם בַּתּוֹרָה, בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבִתְפִּלָּה,

וְכֹה גַם אֶזְכֶּה לְהִיּוֹת יֵלֵד שְׂמִיךְ אֶת הַגָּאֹלָה.

אֵיךְ קָרָאתִי?

